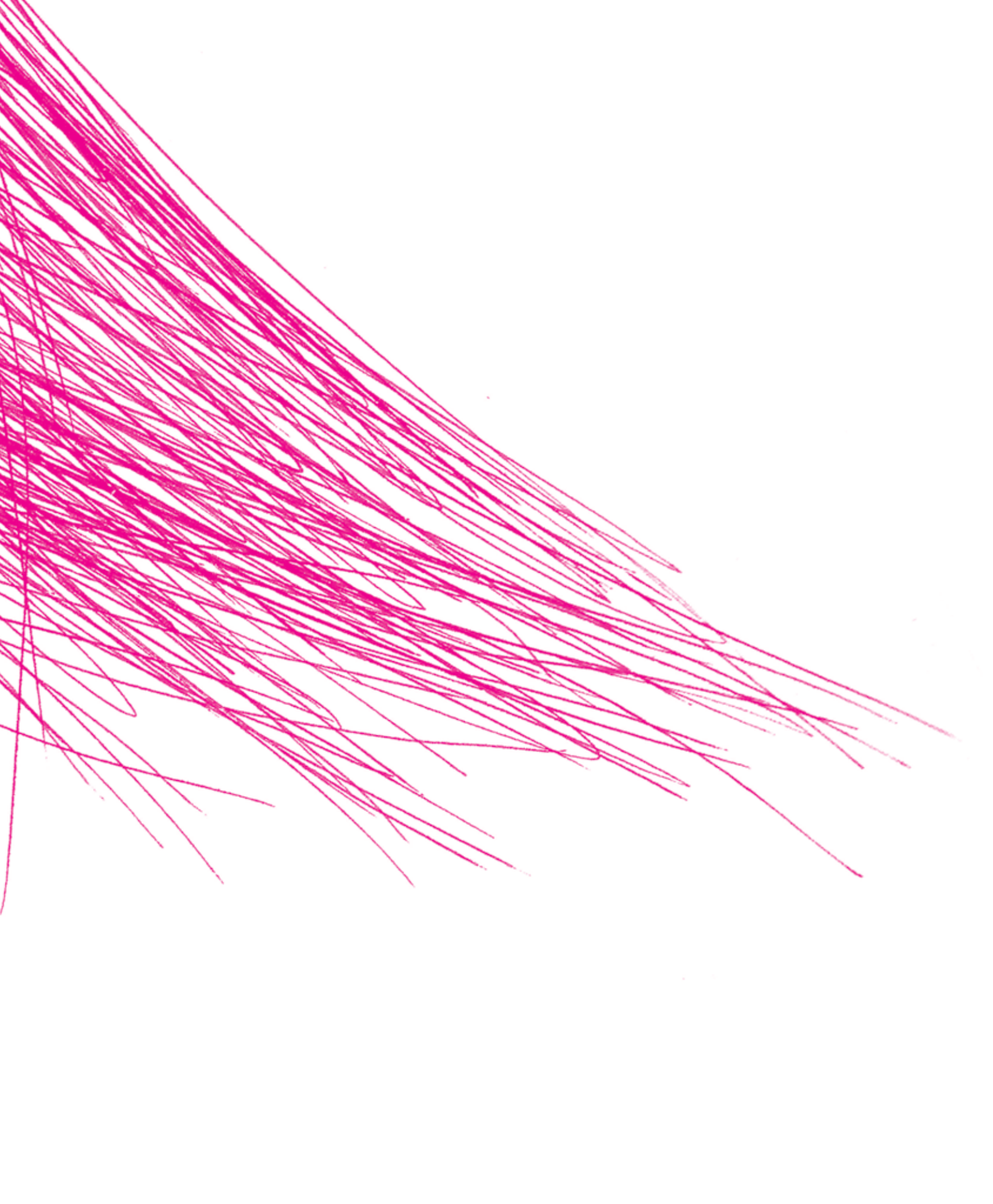

XIV
PREMI
DE PINTURA
FRANCESC
GIMENO
2016

XIV
PREMI
DE PINTURA
FRANCESC
GIMENO
2016

CATÀLEG / CATÁLOGO

Edició / Edición
Museu de Tortosa
Ajuntament de Tortosa

Coordinació / Coordinación
Núria Segarra

Disseny / Diseño
Jaume Martínez / rre set

Textos / Textos
Àlex Mitrani
Artistes seleccionats /
Artistas seleccionados

Correcció / Corrección
Miquel Estrampes
Anna Renau

Fotografia / Fotografía
Andrei Moldovan / rre set
Ariadna Mangrané

Impressió / Impresión
Impremta Querol, SL

Dipòsit Legal
DL T 25-2017

EXPOSICIÓ / EXPOSICIÓN

XIV Premi de Pintura Francesc Gimeno
17/12/2016 – 05/03/2017
Sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa

Producció / Producción
Museu de Tortosa
Ajuntament de Tortosa

Comissariat/ Comisariado
Núria Segarra

8 Presentació / Presentación

10 Inesgotable pintura / Inagotable pintura
Àlex Mitrani

16 Jurat / Jurado

19 Índex d'artistes / Índice de artistas

22 Obra premiada

26 Obres seleccionades / Obras seleccionadas

54 Curriculum vitae

Amb el suport de:

L'Ajuntament de Tortosa, en la catorzena edició del Premi de Pintura Francesc Gimeno, agraeix a tots aquells artistes que han participat en el certamen la confiança que han depositat en l'organització. Volem felicitar els artistes seleccionats i molt especialment la guanyadora del Premi, Ariadna Mangrané.

Donem les gràcies també al jurat format per experts i reconeguts professionals del món de l'art, que amb la seva participació han vetllat per la qualitat del concurs. Amb ells hem volgut consolidar els objectius que van guiar la refundació del premi l'any 2014: la reivindicació de la pintura com a llenguatge artístic plenament vigent i al mateix temps la creació d'un potent instrument per ampliar amb criteris de qualitat la col·lecció pictòrica del Museu de Tortosa.

El premi, en la seva catorzena edició, es ratifica a ser una aposta per la promoció de l'art contemporani, que assumeix com a repte fer-lo accessible a tota la ciutadania a través de l'exposició de les obres i la publicació del present catàleg.

Ferran Bel i Accensi

Alcalde de Tortosa

El Ayuntamiento de Tortosa, en la catorceava edición del Premio de Pintura Francesc Gimeno, agradece a todos aquellos artistas que han participado en el certamen la confianza que han depositado en la organización. Queremos felicitar a los artistas seleccionados y muy especialmente a la ganadora del Premio, Ariadna Mangrané.

Damos las gracias también al jurado formado por expertos y reconocidos profesionales del mundo del arte, que con su participación han velado por la calidad del concurso. Con ellos hemos querido consolidar los objetivos que guiaron la refundación del premio en el año 2014: la reivindicación de la pintura como lenguaje artístico plenamente vigente y a la vez la creación de un potente instrumento para ampliar con criterios de calidad la colección pictórica del Museo de Tortosa.

El premio, en su catorceava edición, se ratifica en ser una apuesta por la promoción del arte contemporáneo, que asume como reto hacerlo accesible a toda la ciudadanía a través de la exposición de las obras y la publicación del presente catálogo.

Ferran Bel i Accensi

Alcalde de Tortosa

Inesgotable pintura

Necessitem imatges plàstiques. Com més dominen les sintèti-ques, digitals, sense corporeïtat, fascinants i seductores però també omnipresents, esgotadores i superficials, més tenim la necessitat de distanciar-nos de la seva urgència, de crear espais i temps per al deteniment. Curiosament, aquesta saturació ha estat propícia per a la pintura. L'acusació que se li va fer durant molt de temps les darreres dècades de ser un art o una tècnica desfasats, antiquats, s'ha revelat errònia. La pintura ja no competeix amb altres tipologies de la imatge. Ha deixat de ser nostàlgica. És extemporània, està al marge del temps. No cal que repensi la seva situació respecte al poder i al futur. Se situa en un lloc que li és propi i que serveix d'alternativa a altres usos de la imatge. Tal com argumenta l'editor en cap de la influent revista *Elephant*, la pintura ofereix unes «*slower images*», unes imatges més lentes que ens obren la possibilitat de pensar de manera diferent, de pensar *tout-court*. La materialitat de la pintura també és decisiva, diferenciadora. La mà, el gest condueixen una sèrie de rastres, d'empremtes. La pintura és experimental (per a l'artista) i experiencial (per a l'espectador): genera experiències en lloc de simulacres.

Per analitzar la pintura contemporània no disposem d'una pauta consensuada i clara. L'antiga distinció entre abstracció i figuració ja no té cap sentit, no només perquè hi ha moltes propostes que juguen amb l'ambigüitat entre ambdós registres (el de la representació i el del formalisme analític o expressiu), sinó perquè són altres les preguntes i les respostes. La pintura aborda avui tots els registres: reflexiu, irònic, lleuger, greu, introspectiu, crític, etc. I també segueix sent un art que treba-

lla amb allò no dit, no verbalitzable de manera argumentativa. Aquest silenci és encara possible.

És un tòpic parlar de la dificultat del procés de decisió del jurat. El nivell de les obres seleccionades en aquesta edició del premi Francesc Gimeno corrobora, en aquest cas, la complicació de les deliberacions i votacions i confirma que, sense dubte, treballs força interessants han hagut de quedar fora de la selecció. El resultat és aquesta exposició col·lectiva, sense sentit, atzarosa i, això no obstant, estimulante i generosa, útil per a conèixer i descobrir algunes de les tendències, possibilitats o singularitats de la pintura contemporània.

La peça premiada, *Mineralia*, d'Ariadna Mangrané, es presenta com un conjunt, un políptic que, més que Warhol o la pintura medieval, recorda un repertori, una col·lecció, alhora heterogènia i coherent. El motiu de partida, geològic, s'ha d'entendre de manera simbòlica. Remetria a una fascinació pels paisatges de la formació de la Terra, pels territoris recorreguts, explorats, en els quals la humanitat es troba desamparada i fascinada alhora, acollida per una grandesa misteriosa per eloqüent, com la que descrivia Mary P. Shelley al seu *Frankenstein*. Els minerals de Mangrané evoquen paisatges gegantins i desconeguts. Però no els anima cap voluntat naturalista ni literària. Sembla que les pedres meravelloses serien més aviat el punt de suport per a una exploració de la pintura, dels seus recursos, processos i efectes: d'aquí l'estranya harmonia dins la diversitat, la cohabitació entre concentració i dispersió. Voluntàriament limitada a un tema aparentment aliè a l'home, el del mineral i el cristall,

Inagotable pintura

Necesitamos imágenes plásticas. Cuanto más dominan las sintéticas, digitales, sin corporeidad, fascinantes y seductoras, pero también omnipresentes, agotadoras y superficiales, más tenemos la necesidad de distanciarnos de su urgencia, de crear espacios y tiempos para el detenimiento. Curiosamente, esta saturación ha sido propicia para la pintura. La acusación que se le hizo durante mucho tiempo en las últimas décadas de ser un arte o una técnica desfasados, anticuados, se ha revelado errónea. La pintura ya no compite con otras tipologías de la imagen. Ha dejado de ser nostálgica. Es extemporánea, está al margen del tiempo. No tiene por qué repensar su situación respecto al poder y al futuro. Se sitúa en un lugar que le es propio y que sirve de alternativa a otros usos de la imagen. Tal como argumenta el editor en jefe de la influyente revista *Elephant*, la pintura ofrece unas «*slower images*», unas imágenes más lentas que nos abren la posibilidad de pensar de modo distinto, de pensar *tout-court*. La materialidad de la pintura también es decisiva, diferenciadora. La mano, el gesto conducen una serie de rastros, de huellas. La pintura es experimental (para el artista) y experiencial (para el espectador): genera experiencias en lugar de simulacros.

Para analizar la pintura contemporánea no disponemos de una pauta consensuada y clara. La antigua distinción entre abstracción y figuración ya no tiene ningún sentido, no solo porque hay muchas propuestas que juegan con la ambigüedad entre ambos registros (el de la representación y el del formalismo analítico o expresivo), sino porque son otras las preguntas y las respuestas. La pintura aborda hoy todos los

registros: reflexivo, irónico, ligero, grave, introspectivo, crítico, etc. Y también sigue siendo un arte que trabaja con todo lo no dicho, no verbalizable de manera argumentativa. Este silencio es aún posible.

Es un tópico hablar de la dificultad del proceso de decisión del jurado. El nivel de las obras seleccionadas en esta edición del premio Francesc Gimeno corrobora, en este caso, la complicación de las deliberaciones y votaciones y confirma que, sin duda, trabajos bastante interesantes han tenido que quedar fuera de la selección. El resultado es esta exposición colectiva, sin sentido, azarosa y, no obstante, estimulante y generosa, útil para conocer y descubrir algunas de las tendencias, posibilidades o singularidades de la pintura contemporánea.

La pieza premiada, *Mineralia*, de Ariadna Mangrané, se presenta como un conjunto, un políptico que, más que a Warhol o a la pintura medieval, recuerda a un repertorio, a una colección, a la vez heterogénea y coherente. El motivo de partida, geológico, debe entenderse de manera simbólica. Remitiría a una fascinación por los paisajes de la formación de la Tierra, por los territorios recorridos, explorados, en los que la humanidad se halla desamparada y fascinada a la vez, acogida por una grandeza misteriosa por elocuente, como la que describía Mary P. Shelley en su *Frankenstein*. Los minerales de Mangrané evocan paisajes gigantescos y desconocidos. Pero no los anima ninguna voluntad naturalista ni literaria. Parece que las piedras maravillosas serían más bien el punto de apoyo para una exploración de la pintura, de sus recursos, procesos y efectos: de ahí

Mangrané descobreix textures, colors i belleses monstruoses sorgides d'un caos atàvic, tan remot com fascinator. El que es manifesta, reflectit en la ceguesa de la pedra, és la necessitat de la pintura, la pulsio de la reconstrucció plàstica del món, l'abismal concentració en l'acte de pintar-lo.

La relació entre pintura i coneixement sembla cada cop més necessària: ja sigui un diàleg amb la ciència que teoritza i projecta amb la sistemàtica del pensament i el suport de la tecnologia com a forma de desxifrar el cosmos (Òscar Padilla), ja sigui l'adopció de l'experiència sensorial i vital estrictament individual com a forma d'entendre empàticament el temps i el lloc (Èlia Llach). Ambdues opcions es desenvolupen a través de la pintura i el dibuix com una eina analítica. Alberto Gil empra una lògica interna del temps i de l'experiència per ordenar uns espais abismals estructurats en la seva opacitat i la seva transparència.

A l'altre extrem, la pintura, despullada i deslliurada d'antigues solemnitats, pot ser el camí de la burla i la ironia. Albert Pinya l'empra disfressat maliciosament d'ingenuïtat per posar en dubte ideals retòrics de la nostra cultura. Edgar Plans se situa a prop del llenguatge del còmic o de la il·lustració juvenil, també emmascarat, a la recerca d'un saludable antiheroisme. Més centrat en la pràctica de la pintura, en l'entusiasme i l'escepticisme que procura, es trobaria Jan Monclús, que posseeix la comicitat sublim d'un Philip Guston.

Aquests posicionaments crítics no eliminen la possibilitat del lirisme. L'abstracció de Mercè Hernández és d'una lluminositat àcida en la qual emergeixen formes tan presents com ambigües. Els avistaments de memòria de Javier Berdala ens mostren les pinzellades com una mena de personatges, de presències que

irrompen en un paisatge boirosament difuminat, com enigmes. Javier Pretel ofereix un paisatge on objecte, mobiliari i pintura es retroben i confonen malgrat l'aparent claredat.

Una gravetat tràgicament continguda és possible igualment, seguint l'herència expressionista. Ivan Morales presenta una continguda i solemne concreció de foscor, feta pinzellada, esdevinguda quasi arquitectònica. En canvi, la manera d'emprar l'ombra de Pablo Bellot té una connotació més revoltada i enèrgica.

Els materials i tècniques extrapictòrics tenen també el seu lloc, el de la dignitat i la memòria de l'ofici respectats en la seva transgressió. Svantatje Busshoff empra el teixit amb matisos i volumetries de gran delicadesa. Ana Sánchez basteix paisatges amb llibres manipulats. El paper hi defineix uns estrats que remetent als paisatges mentals de la lectura.

La riquesa de la pintura contemporània ja no permet reduir-la a una unitat homogènia i menys encara a un gènere gremial. Ja no creiem en l'oportunisme comercial de la pintura. Per diverses raons, el seu mercat és important però escàs. Això ha representat ara un alliberament. Malgrat les hostilitats i dificultats, la pintura està assolint una vitalitat i una dignitat que la converteixen en referència. En aquest context, la continuïtat de premis i iniciatives de suport econòmic i reconeixement institucional com la d'aquest Premi de Pintura Francesc Gimeno és fonamental. La pintura és, de nou, eina i necessitat per als artistes. L'exposició dels seleccionats ens ofereix una ocasió per a conèixer algunes de les possibilitats que dona la pintura contemporània i alguns dels noms que la fan rellevant en el present.

Àlex Mitrani

la extraña armonía dentro de la diversidad, la cohabitación entre concentración y dispersión. Voluntariamente limitada a un tema aparentemente ajeno al ser humano, el del mineral i el cristal, Mangrané descubre texturas, colores y bellezas monstruosas surgidas de un caos atávico, tan remoto como fascinador. Lo que se manifiesta, reflejado en la ceguera de la piedra, es la necesidad de la pintura, la pulsión de la reconstrucción plástica del mundo, la abismal concentración en el acto de pintarlo.

La relación entre pintura y conocimiento parece cada vez más necesaria: ya sea un diálogo con la ciencia que teoriza y proyecta con la sistemática del pensamiento y el apoyo de la tecnología como forma de descifrar el cosmos (Òscar Padilla), ya sea la adopción de la experiencia sensorial y vital estrictamente individual como forma de entender empàticamente el tiempo y el lugar (Èlia Llach). Ambas opciones se desarrollan a través de la pintura y el dibujo como una herramienta analítica. Alberto Gil emplea una lógica interna del tiempo y de la experiencia para ordenar unos espacios abismales estructurados en su opacidad y su transparencia.

En el otro extremo, la pintura, desnuda y liberada de antiguas solemnidades, puede ser el camino de la burla y la ironía. Albert Pinya lo utiliza disfrazado maliciosamente de ingenuidad para poner en duda ideales retóricos de nuestra cultura. Edgar Plans se sitúa cerca del lenguaje del cómic o de la ilustración juvenil, también enmascarado, a la búsqueda de un saludable antiheroísmo. Más centrado en la práctica de la pintura, en el entusiasmo y el escepticismo que procura, se encontraría Jan Monclús, que posee la comicidad sublime de un Philip Guston.

Estos posicionamientos críticos no eliminan la posibilidad del lirismo. La abstracción de Mercè Hernández es de una luminosidad ácida en la que emergen formas tan presentes como ambiguas. Los avistamientos de memoria de Javier Berdala

nos muestran las pinceladas como una especie de personajes, de presencias que irrumpen en un paisaje nublosamente difuminado, como enigmas. Javier Pretel ofrece un paisaje donde objeto, mobiliario y pintura se reencuentran y confunden a pesar de la aparente claridad.

Una gravedad trágicamente contenida es posible igualmente, siguiendo la herencia expresionista. Ivan Morales presenta una contenida y solemne concreción de oscuridad, hecha pincelada, convertida casi en arquitectónica. En cambio, el modo de emplear la sombra de Pablo Bellot tiene una connotación más revuelta y enérgica.

Los materiales y técnicas extrapictóricos tienen también su lugar, el de la dignidad y la memoria del oficio respetados en su transgresión. Svantatje Busshoff emplea el tejido con matices y volumetrías de gran delicadeza. Ana Sánchez baste paisajes con libros manipulados. El papel define unos estratos que remiten a los paisajes mentales de la lectura.

La riqueza de la pintura contemporánea ya no permite reducirla a una unidad homogénea y menos aún a un género gremial. Ya no creemos en el oportunismo comercial de la pintura. Por diversas razones, su mercado es importante pero escaso. Esto ha representado ahora una liberación. A pesar de las hostilidades y dificultades, la pintura está alcanzando una vitalidad y una dignidad que la convierten en referencia. En este contexto, la continuidad de premios e iniciativas de apoyo económico y reconocimiento institucional como la de este Premio de Pintura Francesc Gimeno es fundamental. La pintura es, de nuevo, herramienta y necesidad para las y los artistas. La exposición de las obras seleccionadas nos ofrece una ocasión para conocer algunas de las posibilidades que da la pintura contemporánea y algunos de los nombres que la hacen relevante en el presente.

Àlex Mitrani

Joséphine Matamoros, conservadora honorària del patrimoni i comissària d'exposicions, ha estat directora del Museu d'Art Modern de Ceret i actualment ho és del Museu d'Art Modern de Cotlliure. **Àlex Mitrani**, doctor en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, és professor a EINA Centre Universitari de Disseny i Art, adscrit a la Universitat Autònoma de Barcelona. **Pep Montoya**, artista visual, doctor per la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, coordina el Màster ProdArt a la mateixa facultat.

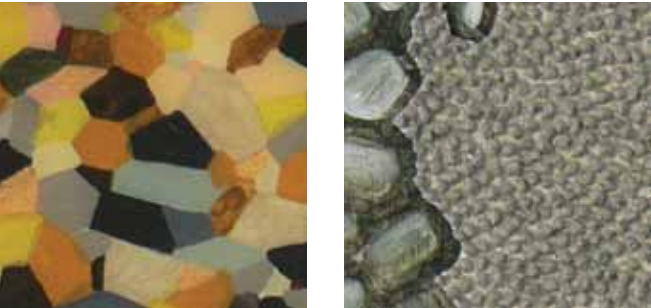
Joséphine Matamoros, conservadora honoraria del patrimonio y comisaria de exposiciones, ha sido directora del Museo de Arte Moderno de Céret y actualmente dirige el Museo de Arte Moderno de Collioure. **Àlex Mitrani**, doctor en Historia del Arte por la Universidad de Barcelona, es profesor en EINA Centro Universitario de Diseño y Arte, adscrito a la Universidad Autónoma de Barcelona. **Pep Montoya**, artista visual, doctor por la Facultad de Bellas Artes de la Universidad de Barcelona, coordina el Máster ProdArt de la misma facultad.

ARIADNA MANGRANÉ

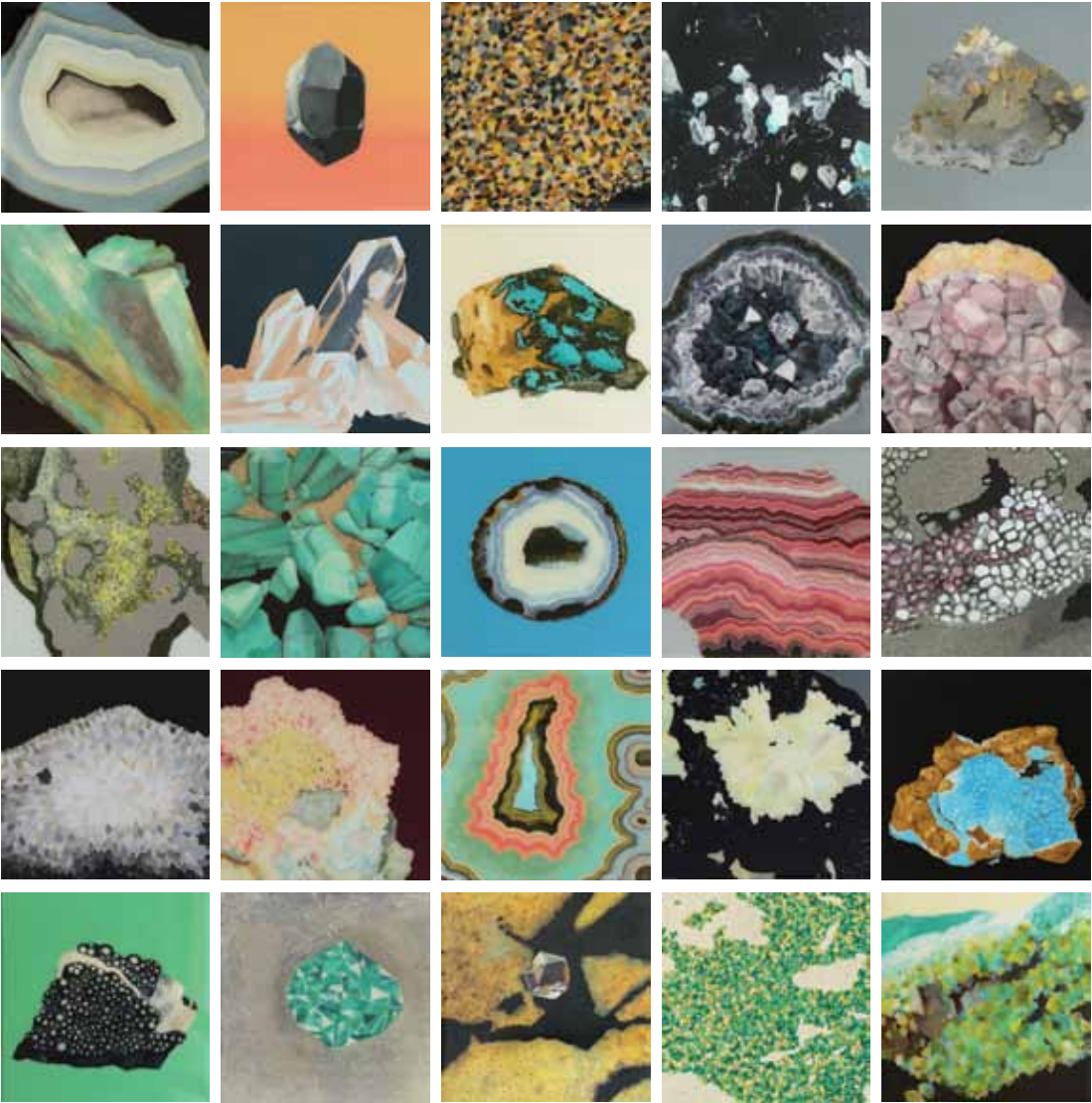
Sant Carles de la Ràpita, 1986

La meva pràctica artística té les seves arrels en la tradició romàntica, que trobava en la naturalesa una font de contemplació i reflexió del cosmos. M'interessa experimentar sobre la relació entre percepció i realitat dels elements naturals jugant amb la matèria, agrupant o separant la seva corporeïtat i visibilitat, passant del detall al conjunt una vegada i una altra.

La meua obra s'ha anat centrant aquests últims anys en l'estudi dels propis límits de la pintura. L'oli, com a matèria o imatge, es converteix en l'instrument per representar les diferents manifestacions de la naturalesa, i intento aproximar-me a elles d'una forma gairebé microscòpica, en el seu vessant més corpori, o simbòlic en l'extrem oposat de tot un espectre d'actuació pictòrica. El resultat es mou entre unes abstraccions figuratives o figuracions abstractes.

Mineralia
Oli sobre fusta cobert de resina epoxi
Políptic, 25 peces de 25 x 25 cm c/u
2016

PABLO BELLOT

Alacant, 1976

En l’obra de Pablo Bellot podem trobar la *tragiparida*, el bé i el mal, la violència, l’acudit, allò mínim, la impossibilitat, l’absència, la saturació o l’antivisual com a part de les misèries de l’ésser humà. Obsessions amb les quals divaga, dóna voltes i acumula al llarg dels anys. Com en el seu darrer projecte *L’Acte de Comunicació*, una cerca de noves formes de comunicar i (re) presentar, mostrant la incapacitat de comunicació de l’individu contemporani.

Amb la màxima de la *reducció al mínim com a principi*, la seva obra és reconeguda per la utilització del negre, el blanc i el dibuix. El dibuix com a pintura i la pintura com a dibuix, per desdibuixar, saturar i desmaterialitzar la mateixa pintura per mitjà d’uns traços enèrgics i espontanis, sense prejudicis i completament lliures, propers a l’adolescent i al traç infantil. Tota aquesta labor pictòrica la combina constantment amb petites escaramusses on poder desenvolupar tots els conceptes amb els quals treballa, ideant projectes de caràcter instal·latiu, utilitzant el vídeo, l’escultura, la fotografia i l’acció.

Estudio de caminantes nº 75
Acrílic sobre llenç
146 x 97 cm
2016

En la obra de Pablo Bellot podemos encontrar la *tragiparida*, el bien y el mal, la violencia, el chiste, lo mínimo, la imposibilidad, la ausencia, la saturación o lo antivisual como parte de las miserias del ser humano; obsesiones con las que divaga, da vueltas y acumula a lo largo de los años, como en su último proyecto, *El Acto de Comunicación*, una búsqueda de nuevas formas de comunicar y (re)presentar, mostrando la incapacidad de comunicación del individuo contemporáneo.

Con la máxima de la *reducción a lo mínimo como principio*, su obra es reconocida por la utilización del negro, el blanco y el dibujo, el dibujo como pintura y la pintura como dibujo, para desdibujar, saturar y desmaterializar la propia pintura por medio de unos trazos enérgicos y espontáneos, sin prejuicios y completamente libres, próximos al adolescente y al trazo infantil. Toda esta labor pictórica la combina constantemente con pequeñas escaramuzas donde poder desarrollar todos los conceptos con los que trabaja, ideando proyectos de carácter instalativo, utilizando el vídeo, la escultura, la fotografía y la acción.

Avistaments [sic] de la memòria és el que estic treballant darre-
rament amb la meua pintura. Aquestes obres conviden a anar
més enllà de la pura observació.

El terme *avistament* [sic], molt emprat en contextos mariners
i d’ufologia, implica una acció de descobrir... Els que han vist
ovnis (jo mai n’he tingut la sort) també fan alguna cosa més
que mirar el cel i ja està.

Quan faig aquestes composicions, el que vull és crear un
diàleg entre l’observador i el conjunt d’obres. Espero que
l’espectador busqui en la composició emocions que el portin
més enllà de la simple observació. A cada una d’elles els adju-
dico un nombre a l’atzar, el que la mateixa composició m’ha
suggerit. Tot molt intuïtiu, perquè crec que les meves obres
han de seguir un procés intuïtiu, intern i únic.

Avistaments de la memòria 119
Oli sobre tela i fusta
Díptic, 80 x 98 i 28 x 28 cm
2015

Avistaments (‘Avistamientos’) [sic] de la memoria es lo que estoy
trabajando últimamente con mi pintura. Estas obras invitan a
ir más allá de la pura observación.

El término «avistamiento», muy empleado en contextos mari-
neros y de ufología, implica una acción de descubrir... Los que
han visto ovnis (yo nunca he tenido la suerte) también hacen
algo más que «mirar el cielo y ya está».

Con estas composiciones, lo que pretendo es crear un diálo-
go entre el observador y el conjunto de obras. Espero que el
espectador busque en la composición emociones que lo lleven
más allá de la simple observación. A cada una de ellas les
adjudico un número al azar, el que la misma composición me
ha sugerido. Todo muy intuitivo, pues creo que mis obras deben
seguir un proceso intuitivo, interno y único.

SVANTJE BUßHOFF

Neustadt in Holstein, 1972

M'interessen les estructures. Les exploro amb estratègies de construcció i destrucció.

La destrucció que practico és més una deconstrucció que un acte frontalment violent. Desmantellant estructures del meu entorn intento crear un buit en el qual queden detalls com a reminiscències d'allò que hi havia. Detalls que abans constituïen l'estructura com un tot i que, en el meu buit, estan alliberats de la seva funció anterior i poden respirar lliurement.

La construcció parteix de detalls, tant en concepte de forma com de moviment. Els repeteixo per crear una estructura. Aquest procés el faig de forma manual i essent, per tant, imperfecte, produeix una estructura càlida. L'espectador s'identifica amb aquesta estructura per la seva imperfecció.

Me interesan las estructuras. Las exploro con estrategias de construcción y destrucción.

La destrucción que practico es más una deconstrucción que un acto frontalmente violento. Desmantelando estructuras de mi entorno intento crear un vacío en el cual quedan detalles, reminiscencias de lo que había, detalles que antes constituían la estructura como un todo y que, en mi vacío, están liberados de su función anterior y pueden respirar libremente.

La construcción parte de detalles, tanto en concepto de forma como de movimiento. Los repito para crear una estructura. Este proceso lo realizo de forma manual y —siendo, por lo tanto, imperfecto— produce una estructura cálida. El espectador se identifica con esta estructura por su imperfección.

Blaues Küchentuch
Lleixiu / forats sargits
71 x 50 cm
2016

2364 cm² [Blanco] són una sèrie de làmines que mostren diverses configuracions sorgides de la reinterpretació d’una de les pàgines del llibre de George Perec *Espèces d’espais*.

Partint de les cotes d’escriptura del llibre, com a enquadrament, i del blanc, com a vestigi de la pàgina buida o per ser escrita, s’originen una sèrie de configuracions abstractes que, a través de les diverses capes translúcides del paper vegetal, atorguen un caràcter tridimensional a l’espai bidimensional propi d’una pàgina.

Espais literaris en els quals la pàgina en blanc es veu reconfigurada, fragmentada i distribuïda per l’àrea original del llibre, tot creant noves visions sobre l’espai en la literatura, l’art i el blanc.

La peça que es mostra és la reinterpretació de la pàgina número 29 titulada *La pàgina* i sis visions i/o variacions de les cotes d’escriptura, alineades verticalment oferint de forma visual una línia vertical en la qual el buit o l’absència del blanc troben el seu espai.

El títol fa referència a l’àrea total de blanc que componen les sis variacions de la pàgina.

499,98 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #1]*
620,75 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #2]*
254,13 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #3]*
323,70 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #4]*
391,76 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #5]*
274,36 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #6]*

2364,68 cm² [Blanco] ESPECIES DE ESPACIOS
Prueba de Leucofobia: La Página.
Variación #1-6 [After George Perec]
Instal·lació. Paper vegetal, pvc escumat i pvc transparent
6 peces de 15 x 21cm c/u
2016

2.364 cm² [Blanco] es una serie de láminas que muestran diversas configuraciones surgidas de la reinterpretación de una de las páginas del libro de George Perec *Especies de espacios*.

Partiendo de las cotas de escritura del libro, como encuadre, y del blanco, como vestigio de la página vacía o por ser escrita, se desvelan una serie de configuraciones abstractas que, a través de las diversas capas translúcidas del papel vegetal, otorgan un carácter tridimensional al espacio bidimensional propio de una página.

Espacios literarios en los que la página en blanco se ve reconfigurada, fragmentada y distribuida por el área original del libro, creando nuevas visiones sobre el espacio en la literatura, el arte y el blanco.

La pieza que se muestra es la reinterpretación de la página número 29 titulada *La página*. Seis visiones y/o variaciones de las cotas de escritura, alineadas verticalmente, ofrecen de forma visual una línea vertical en la que el vacío o la ausencia del blanco encuentran su espacio.

El título hace referencia al área total de blanco que componen las seis variaciones de la página.

499,98 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #1]*
620,75 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #2]*
254,13 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #3]*
323,70 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #4]*
391,76 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #5]*
274,36 cm2 [Blanco] *La página. [Variación #6]*

MERCÈ HERNÁNDEZ

Sitges, 1981

Pinto perquè m’interessa veure com funciona la ment durant l’acte de pintar. La presa de decisions plasmada en colors, formes i composicions. Considero aquest procés com l’autèntica obra.

La rivalitat entre colors, tons i formes és una constant en la meva obra. La fusió i confusió de plans, també.

Es tracta d’una pintura que es fa a mesura que avança. Que a vegades passa per múltiples fases, totes elles diferents entre si, com si cada jornada de treball volgués ser l’última, la definitiva.

És freqüent veure fases molt definides del treball que més endavant quedaran en res, negades o lleugerament intuïdes.

Entenc la pintura com un repte: cada cop de nou un llenç en blanc, un camí per recórrer, un final incert... La mirada traduïda en pigments.

El que més m’interessa és la sensació de llibertat i vertigen de pintar sense guió, a pèl.

Tanmateix, d’aquest procés se’n deriva una obra: una pintura desconcertant, a vegades difícil de mirar, incòmoda, altres cops plàcida. En definitiva, el resultat anecdòtic del camí cap a allò desconegut.

11_16

Oli sobre tela
150 x 150 cm
2016

Pinto porque me interesa observar cómo funciona la mente durante el acto de pintar, la toma de decisiones plasmada en colores, formas y composiciones. Considero este proceso como la auténtica obra.

La rivalidad entre colores, tonos y formas es una constante en mi obra. La fusión y confusión de planos, también.

Se trata de una pintura que se hace a medida que avanza; que a veces pasa por múltiples fases, todas ellas distintas entre sí, como si cada jornada de trabajo quisiera ser la última, la definitiva.

Es frecuente ver fases muy definidas del trabajo que más adelante quedarán en nada, negadas o ligeramente intuïdas.

Entiendo la pintura como un reto: cada vez de nuevo un lienzo en blanco, un camino por recorrer, un final incierto... La mirada traducida en pigmentos.

Lo que más me interesa es la sensación de libertad y vértigo de pintar sin guion, a pelo.

Sin embargo, de este proceso se deriva una obra: una pintura desconcertante, a veces difícil de mirar, incómoda, otras veces plácida. En definitiva, el resultado anecdótico del camino hacia lo desconocido.

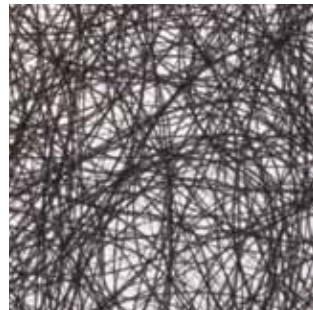
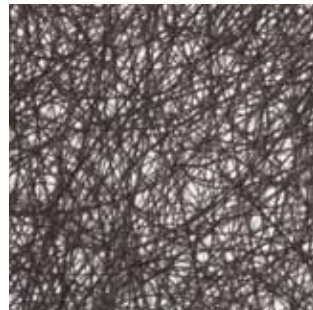
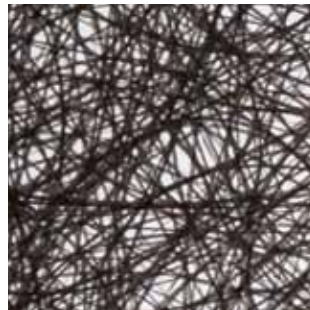

Donar cos forma part d'un treball que ausculta els mecanismes interns de la construcció de la imatge per a generar unes dinàmiques latents i de fluctuació davant la dualitat espai-cos. Des del ritme, la pulsio i la cadència orgànica propis d'un dibuix performatiu, l'obra es genera en clau d'entonació.

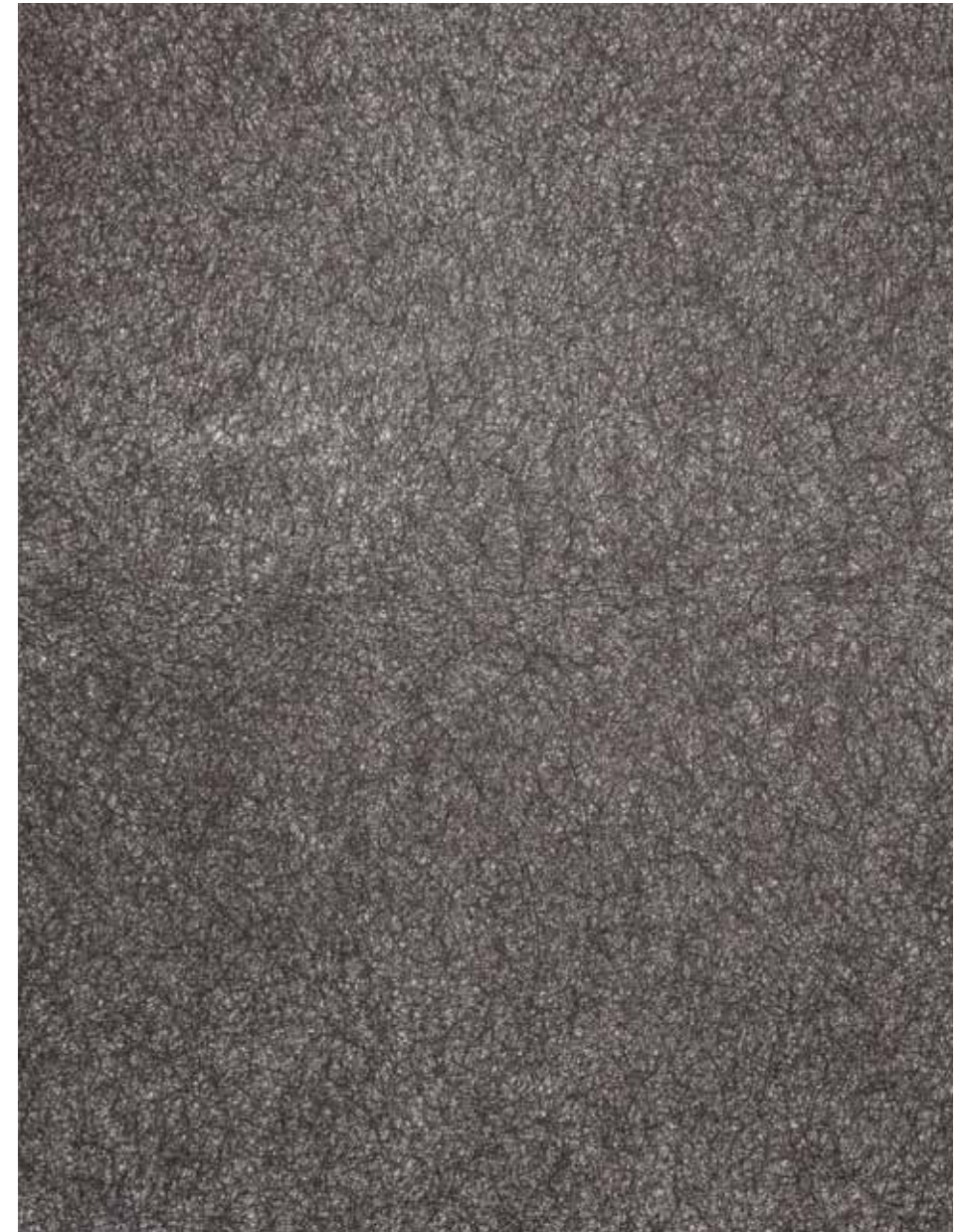
Donar cos neix del desig d'una voluntat vibràtil. Un ritme que, per ressonància, voldria ser aquella veu que s'expandeix en l'espai que la rep i balbujeja. Donar cos a la veu... potser a l'eco.

Donar cos ('Dar cuerpo') forma parte de un trabajo que ausculta los mecanismos internos de la construcción de la imagen para generar unas dinámicas latentes y de fluctuación ante la dualidad espacio-cuerpo. Desde el ritmo, la pulsión y la cadencia orgánica propios de un dibujo performativo, la obra se genera en clave de entonación.

Donar cos nace del deseo de una voluntad vibrátil, un ritmo que, por resonancia, querría ser aquella voz que se expande en el espacio que la recibe y balbucea. Dar cuerpo a la voz... quizás al eco.

Donar cos
Bolígraf sobre paper
95 x 125 cm
2016

A partir d'un cert clixé sobre el fracàs de la pintura en la seva missió transformadora, en el meu treball genero una mena de joc autoreferencial en el qual poso en qüestió tant els meus referents com el bagatge històric de la pintura. Posant l'accent principalment en conceptes com el fracàs o la productivitat, concebo el meu treball com un exercici absurd - però necessari - de repetició i qüestionament dels codis comunament associats a la pràctica pictòrica.

Partiendo de cierto cliché en torno al fracaso de la pintura en su misión transformadora, en mi trabajo genero una suerte de juego autorreferencial en el que pongo en cuestión tanto a mis referentes como el bagaje histórico de la pintura. Haciendo especial hincapié en conceptos como el fracaso o la productividad, concibo mi trabajo como un ejercicio absurdo —pero necesario— de repetición y cuestionamiento de los códigos comúnmente asociados a la práctica pictórica.

Stupid big flags, stupid big paintings
Oli sobre lli
100 x 100 cm
2016

Aquest treball proposa, a través de la pintura i les seves relacions amb l'espai, revisar una sèrie de conceptes que alimenten o alteren el diàleg entre el jo i l'exterior. El buit al qual ens aboquen aquesta sèrie d'imatges de baixa visibilitat ens situa en una sospita. Un constant interrogant impregnat en el nostre pensament introspectiu ens conduirà a expandir el nostre coneixement en comptes de tancar-lo mitjançant asseveracions. Les obres actuen com petites banderoles que intenten cartografiar un terreny inexplorat.

Este trabajo propone, a través de la pintura y sus relaciones con el espacio, revisar una serie de conceptos que alimentan o alteran el diálogo entre el yo y el exterior. El vacío al que nos abocan esta serie de imágenes de baja visibilidad nos sitúa en una sospecha. Un constante interrogante impregnado en nuestro pensamiento introspectivo nos conducirá a expandir nuestro conocimiento en vez de cerrarlo mediante aseveraciones. Las obras actúan como pequeñas banderolas que intentan cartografiar un terreno inexplorado.

Tänke
Oli sobre tela
24 x 33 cm
2016

En el meu treball actual busco forçar els temps dels sistemes de producció a partir de l’associació de dos conceptes: panòptic i temps. Habitualment, el panòptic s’ha identificat amb una arquitectura de caràcter vigilant —que ha estat àmpliament analitzada per Michel Foucault. Tot i així, a la dècada dels noranta ja es va alertar que aquests sistemes de vigilància s’estaven desplaçant de l’arquitectura a la plataforma digital d’internet; una hipòtesi que sembla haver-se perfeccionat a través de les xarxes virtuals i del tràfic de dades que aquestes generen. Tal com expressa Byung-Chul Han, el trànsit d’informació i d’immediatesa pot estar provocant un desplaçament de la biopolítica a la psicopolítica. Estar permanentment connectats provoca unes pràctiques d’oci, producció i consum que imprimeixen uns automatismes que se solapen amb els ritmes subjectius; aquesta situació genera paradoxes i contradiccions en la quotidianitat, perquè fa que el temps transcorri a diferents ritmes en un mateix espai.

Realitzo accions pictòriques que dialoguen amb els elements constructius de la pintura amb la intenció de despertar un imaginari concret: fragments de pedres amb un alt percentatge de sílici, blau de Prússia i pintura de marcatge. En aquest sentit, el sílici (sílex) esdevé un element fonamental d’aquest imaginari; les seves qualitats materials permeten unir els dos extrems de la història de la tecnologia: les eines de la prehistòria i els dispositius informàtics del segle XXI.

En mi trabajo actual busco forzar los tiempos de los sistemas de producción a partir de la asociación de dos conceptos: panóptico y tiempo. Habitualmente, el panóptico se ha identificado con una arquitectura de carácter vigilante —que ha sido ampliamente analizada por Michel Foucault. Aun así, en la década de los noventa ya se alertó de que estos sistemas de vigilancia estaban desplazándose de la arquitectura a la plataforma digital de Internet, una hipótesis que parece haberse perfeccionado a través de las redes virtuales y del tráfico de datos que estas generan. Tal como expresa Byung-Chul Han, el tránsito de información y de inmediatez puede estar provocando un desplazamiento de la biopolítica a la psicopolítica. Estar permanentemente conectados provoca unas prácticas de ocio, producción y consumo que imprimen unos automatismos que se solapan con los ritmos subjetivos; esta situación genera paradojas y contradicciones en la cotidianidad, porque hace que el tiempo transcurra a diferentes ritmos en un mismo espacio.

Realizo acciones pictóricas que dialogan con los elementos constructivos de la pintura con la intención de despertar un imaginario concreto: fragmentos de piedras con un alto porcentaje de sílicio, azul de Prusia y pintura de marcaje. En este sentido, el sílicio (sílex) deviene un elemento fundamental de este imaginario; sus cualidades materiales permiten unir los dos extremos de la historia de la tecnología: las herramientas de la prehistoria y los dispositivos informáticos del siglo XXI.

Acció 1: El panòptic temporal
Blau de Prússia sobre tela i bastidor de fusta
160 x 80 cm
2016

El seu treball parteix d'una ingenuïtat intencionada i irònica que aconsegueix desmantellar les estructures perverses de la realitat. Ha desenvolupat ràpidament un estil propi i identificable, en el qual aplica els codis de la cultura popular, del còmic, de la il·lustració i una meditada estètica ingènua que amaga un tractament precís dels temes que explora.

La seva obra renega de *l'art pour l'art* i entén que, sent com és un mitjà d'expressió, l'art és eminentment comunicatiu i ha d'estar sempre basat en una ideologia. Per tot això, més que parlar de 'creació artística', hauríem de parlar de 'reacció artística'.

La pintura, el dibuix, la intervenció, la instal·lació, la *performance* i el so són els mitjans amb els quals desenvolupa el discurs de les seves narracions.

Una de les seves màximes obsessions se centra en l'estudi i en l'observació de l'ésser humà i la manera que té d'establir relacions amb la societat i amb l'entorn.

Su trabajo parte de una ingenuidad intencionada e irónica que consigue desmantelar las estructuras perversas de la realidad. Ha desarrollado rápidamente un estilo propio e identificable, en el que aplica los códigos de la cultura popular, del cómic, de la ilustración y una meditada estética ingenua que esconde un tratamiento preciso de los temas que explora.

Su obra reniega de *l'art pour l'art* y entiende que, siendo como es un medio de expresión, el arte es eminentemente comunicativo y debe estar siempre basado en una ideología. Por todo esto, más que hablar de «creación artística», deberíamos hablar de «reacción artística».

La pintura, el dibujo, la intervención, la instalación, la *performance* y el sonido son los medios con los que se desenvuelve para desarrollar el discurso de sus narraciones.

Una de sus máximas obsesiones se centra en el estudio y en la observación del ser humano y la manera que este tiene de establecer relaciones, con la sociedad y con el entorno.

Gallines i faraona (a Rafel Joan)

Acrílic sobre tela
114 x 146 cm
2014

EDGAR PLANS

Madrid, 1977

Artista jove, establert a Gijón, Astúries, Edgar ha triat els pinzells i els pigments com a materials expressius i *leitmotiv* de la seva carrera. S’ha atrevit a assumir el rol de pintor com a manera de vida. Avui, i sense haver-ho pretès, participa en el joc d’una nova generació compromesa amb la pintura.

Abordar la pintura en general, després d’haver sofert una infinitat de morts i d’altres resurreccions, des de qualsevol perspectiva de la qual s’allunya resulta sempre complicat. El tema és complex i només nomenar-ho infon respecte. No obstant això, la veritat és que aquests joves pintors semblen venir demostrant que el gènere ha romàs, si no inalterable, sí constant des del començament dels temps.

Edgar pinta des de molt jove, li ha donat temps a matar la pintura i tornar a reviure-la de nou almenys en una, dues o més ocasions. Però no ho ha fet, s’ha mantingut fidel al seu llenguatge sense abandonar el mitjà amb el qual va començar a expressar-se sent un nen [...]

[...] La seva pintura és fresca, immediata i directa, sap mantenir viva aquella pintura de la qual s’ha nodrit i generar-ne una altra de pròpia que cada vegada depèn menys de ningú, que cada dia fa més camí i guanya més batalles als clixés que la crítica i ell mateix s’han obstinat a posar en la seva obra fins i tot abans de començar el quadre.

Juan Llano Borbolla
Fragment de l’entrevista “Un pintor hoy”
Revista de Arte Sie7e, març de 2013

Hero eyes
Oli sobre paper
70 x 50 cm
2016

Es un artista en sus treinta, es decir, joven. Basado en Gijón, Asturias, ha elegido los pinceles y los pigmentos como materiales expresivos y leitmotiv de su carrera, se ha atrevido a asumir el rol de pintor como modo de vida hoy y, sin haberlo pretendido, participa en el juego de una nueva generación comprometida con la pintura.

Abordar la pintura en general, después de haber sufrido un sinfín de muertes y otras tantas resurrecciones, desde cualquier perspectiva de la que se parta, resulta siempre peliagudo. El tema es complejo y sólo nombrarlo infunde respeto. No obstante, lo cierto es que estos jóvenes pintores parecen venir demostrando que el género ha permanecido, si no inalterable, sí constante desde el comienzo de los tiempos.

Edgar pinta desde muy joven; le ha dado tiempo a matar la pintura y volver a revivirla de nuevo al menos en una, dos o más ocasiones. Pero no lo ha hecho: se ha mantenido fiel a su lenguaje sin abandonar el medio con el que empezó a expresarse siendo un niño [...]

[...] Su pintura es fresca, inmediata y directa; sabe mantener viva aquella pintura de la que se ha nutrido y generar otra propia que cada vez depende menos de nadie, cada día hace más frente y gana más batallas a los clichés que la crítica y él mismo se han empeñado en poner a su obra incluso antes de empezar el cuadro.

Juan Llano Borbolla
Fragmento de la entrevista «Un pintor hoy»
Revista de arte Sie7e, marzo de 2013

El meu treball se centra en el característic i propi de la pintura. El seu caràcter visual i els components pictòrics són els elements protagonistes, trobant-se en primer pla i mostrant-se com les qualitats principals de la meva obra.

Per aconseguir-ho tracto de moure'm dins el terreny del pictòric i allunyar-me del clixé, tant en l'àmbit de la temàtica i de la narració com en el de l'execució formal. D'una banda prescindint del model físic i del procés de mimesi tradicional, partint del record o la memòria, permetent l'error descriptiu i denotant la manufactura. D'altra banda apropant-me a l'irreal en la creació d'escenes artificials de narració incoherent, que funciona com a error de lectura, tot produint una pèrdua de sentit que convida a trobar-ho.

Mi trabajo se centra en lo característico y propio de la pintura. Su carácter visual y los componentes pictóricos son los elementos protagonistas, se encuentran en primer plano y se muestran como las cualidades principales de mi obra.

Para conseguirlo trato de moverme dentro del terreno de lo pictórico y alejarme del cliché, tanto en el ámbito de la temática y de la narración como en el de la ejecución formal: por un lado, prescindiendo del modelo físico y del proceso de mimesis tradicional, partiendo del recuerdo o la memoria, permitiendo el error descriptivo y denotando la manufactura; por otro lado, acercándome a lo irreal en la creación de escenas artificiales de narración incoherente que funcionan como error de lectura, produciendo una pérdida de sentido que invita a encontrarlo.

Telediario
Oli sobre taula
89 x 116 cm
2015

Substituint els pinzells per cúters i guillotines, visc les superfícies espacials com cartografies sonores, tot creant paisatges musicals a manera de partitures emocionals.

La meva decidida atenció al procés mostra el transcurs de l'acció, la seva durada, el seu propi temps. El seu propi ritme, ritme com a ordre en el temps.

És com un continu estar fent-se, tenint sempre en compte les manipulacions anteriors i les futures.

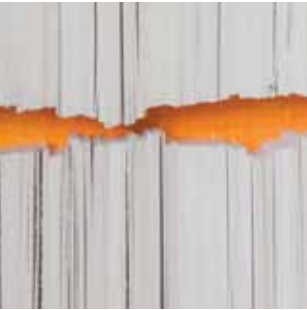
Repertori de sensacions que poden arribar a ser percepcions de sentiments i desenvolupament de pensaments. Buscant que la mirada exterior doni pas a la mirada interior i ens porti per laberints interns, propis.

Sustituyendo los pinceles por cúteres y guillotinas, vivo las superficies espaciales como cartografías sonoras, creando paisajes musicales a modo de partituras emocionales.

Mi decidida atención al proceso muestra el transcurso de la acción, su duración, su propio tiempo, su propio ritmo... ritmo como un orden en el tiempo.

Es como un continuo estar haciéndose, teniendo siempre en cuenta las manipulaciones anteriores y futuras.

Repertorio de sensaciones que pueden llegar a ser percepciones de sentimientos y desarrollo de pensamientos, buscando que la mirada exterior dé paso a la mirada interior y nos lleve por laberintos internos, propios.

Sinfónica: Ritmo y cadencia
Cartró guillotinat sobre taula i bastidor il·luminat a l'oli
122 x 146 cm
2016

ARIADNA MANGRANÉ

1986, Sant Carles de la Ràpita

- 2016 Màster en Belles Arts, Umea Academy of Fine Arts. Suècia (en curs)
- 2009 Llicenciatura en Belles Arts, Universitat de Barcelona
- 2008 Programa d'intercanvi acadèmic a Taik (University of Art and Design), Hèlsinki. Finlàndia

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2013 *Projeccions 51*. Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona. Comissariada per Àlex Mitrani
- 2010 Sala Young Window. Galeria Miquel Alzueta. Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2015 *Premio Nacional de pintura Parlamento de La Rioja*. Logroño
Sacsejar la mirada. Centre Art unzip. El Prat. Barcelona
- 2014 *Art ←30 2014 BS*, Sala Parés – Galeria Trama. Barcelona
Artificialia, Cyan Gallery. Barcelona
- 2013 *PictoBcn*, El Siglo. Sant Cugat del Vallès. Barcelona
PictoBcn, Hangar. Barcelona
Premi de pintura Fundació Güell. Reial Cercle Artístic. Barcelona
- 2010 *Open house Speicher II*, AZKM Münster. Alemanya
PATRIM '09. Espai VolArt. Fundació Vila Casas. Barcelona
XVII Biennal d'Art Contemporani Català. Museu de Sant Cugat. Barcelona i itinerant per Catalunya
- 2009 *Sense títol 09*, Universitat de Barcelona
- 2008 Gallery 2P, Ústí nad Labem. República Txeca
Ahne Festivaalin. Helsinki. Finlàndia
Ultimate Space. Kemijärvi. Finlàndia
Kevät Salonki, Gallery Atski. Hèlsinki. Finlàndia

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Patrimoni de la Universitat de Barcelona
Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona
DKV Seguros médicos

PABLO BELLÓT

Alacant, 1976

- 2002 Licenciado en Bellas Artes. UMH Facultad de Altea
- 2012 Master Gestión y Producción Artística. Universidad de Murcia

- 2004 Especialista Artes Visuales e Intermedia. Cursos Doctorado UPV

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2014 *Estudio de Mancha Negra. No sé que pasa que lo veo todo Negro*. Casa Bardin. Alicante
- 2009 *Más mini mal o la invasión del mini yo*. Museu del Montsià Amposta (BIAM) Tarragona
- 2007 *Mini yo en el campo expandido y mas p'alla también hay casas*. Bienal Sau Paulo-Valencia. Galería Aural. Alicante
- 2004 *Mini yos*. Galería de Arte Contemporáneo Aural. Alicante
- 2000 *Autonegación*. Casa de Cultura Vila de Benissa. Accésit certamen Salvador Soria
Autonegación. Exposición (instalación), *Propuestas 10*, en el Centro 14. Alicante

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2016 *Efectos sonoros*, junto a Nuria Fuster y Rubén M. Riera en Mustang Art Gallery. Elche
- 2015 *76 Exposición Internacional Artes Plásticas Valdepeñas La gran máquina II. Premios EMBARRAT*. Museo Trepas de Tàrrega
Sobre papel. Colección Tomás Ruiz. Artistas en la Comunidad Valenciana. MUA. Universidad de Alicante
- 2014 *7x114x146* colectiva de pintura Galería Liebre. Madrid
Desde dentro. Arte contemporáneo desde Alicante. MUA. Universidad de Alicante
- 2013 *Premi Ciutat de Palma Antoni Gelabert d'Arts Visuals*. Casal Solleiric. Palma de Mallorca
XXIII Certámen de Dibujo Gregorio Prieto. [Valdepeñas], exposició en la Casa del Reloj. Madrid
- 2012 *12ª MOSTRA Internacional de Arte Gas Natural FENOSA*. Museo FENOSA A Coruña
Ficciones en Serie. FESTIVAL SOS 4.8. Música, Arte Contemporáneo y Reflexión Murcia. Comisario Jordi Costa
- 2011 *El Habito de Habitar*. Galería Aural. Alicante
Works on paper. Galería PAZYCOMEDIA. Valencia
Gabinete de Papers. Centro Municipal de Exposiciones Elche*
- 2010 *Bienal D'Art Tarragona Premi Tapiró*. Museu D'Art Modern. Tarragona
Feria Iberoamericana de Arte Contemporáneo FORO SUR. Cáceres. Galería Aural
- 2009 *Puntas de Flecha*. Nuevas Trayectorias en el Arte Contemporáneo Valenciano. Reales Atarazanas de Valencia y Lonja del Pescado. Alicante

- El papel del dibujo II* Galería Ángeles Baños. Badajoz
XIX Certamen de Dibujo Gregorio Prieto. [Valdepeñas] Exposición en Madrid*
- XII Premio Joven Universidad Complutense Madrid*. Museo América Madrid y León
1º Premio de Artes Plásticas. Universidad de Castilla la Mancha*
- 2008 *Premio Ibercaja Pintura Joven*. Museo Camón Aznar Zaragoza*
Exibition Halbes Jahr Putiklub Gallery. Berlín. Alemania
Premio de Pintura Focus-Abengoa. Sevilla*
XI Certamen de Artes Plásticas de Unicaja, en el Palacio del Obispo. Málaga*
- 2006 *Mini yo S.L.* Con Eduardo Infante. Sala Aifos. Universidad de Alicante. Sala Diario Información. Alicante

Premis i beques / Premios y becas

- 2015 +PLUS. Residències Formatives de Creació i Investigació Artística del MUA
XXXIII Certamen de Pintura Salvador Soria Benissa (Accésit)
Mostra d'Art Public. Campus del Tarongers. Valencia*
- 2014 *CALL XVI Premio adquisición Franc Vila*. Galería Luis Adelantado. Valencia [Seleccionado]
P3 CMCV. Centro del Carmen de Valencia, Cigarreras de Alicante y San Miguel de Castellón
- 2013 *Premio Adquisición Convocatoria de Artes Plásticas y Fotografía*. Diputación de Alicante
- 2012 *Mostra d'Art Public*. Campus del Tarongers. Valencia*
- 2008 *Premio Adquisición XI Bienal Artes Plásticas Ciudad de Pamplona*. Museo Ciudadela Pamplona
BIAM. Biennal d'Art Ciutat d'Amposta (1º Premio)
9º Premio Nacional de Pintura Colegio Gestores Administrativos de Valencia (Mención de Honor)
- 2007 Beca de Creación Artística MUSAC. Museo de Arte Contemporáneo Castilla y León
- 2004 *L'Espai Trobat*. Benissa [Seleccionado]
6ª-7ª Convocatoria Internacional de Jóvenes Artistas. Galería Luis Adelantadoc [Seleccionado]
- 2003 *Concurso de Pintura Real Academia de Bellas Artes San Carlos*. Valencia (2º Premio)
II Concurso de Pintura Juan de Juanes. Bocairant (Accésit)
- 2002 *I Concurso Artes Plásticas - Creación. Artística*. Universidad de Zaragoza (1ª Premio)
- 2001 Obra adquirida en la Convocatoria Artes Plásticas. Diputación de Alicante*

- VI Certamen de Pintura Salvador Soria Vila de Benissa** (Accésit)
Beca Fomento del Estudio de Bellas Artes Fundación Capa
- 2000 Beca Erasmus en la Accademia Albertina delle Belle Arti de Torino

*Catalogo

DANIEL BERDALA

Barcelona, 1968

- 1986-91
Estudis a l'Escola Massana de Barcelona
Diplomat amb excel·lent dins l'especialitat de pintura
Premi extraordinari final de carrera
Participa al taller de pintura de Josep Guinovart a la Tecla Sala a Hospitalet de Llobregat

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2015 *Avistaments de la memòria*. Galeria Alonso Vidal. Barcelona
- 2014 *Les paysages de la mémoire*. Galerie Digital-line. Ginebra
- 2013 *Seqüències XII*. Centre Cultural Les Bernardes. Salt. Girona
- 2012 *Natures*. Quiosc Gallery. Tremp. Lleida
- 2010 *Espais atenuats*. Sala Àmbits, Cambrils. Tarragona
- 2009 *Espais de silenci*. Galeria Àrea dos3dos. Barcelona
- 2005 *Un lloc per rebre l'absència*. Sala d'exposicions de la Casa Elizalde. Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 1997 *XIII Muestra de Arte Joven 97* INJUVE M.E.A.C. Madrid
- 2003 *Premio Honda Greens*. La Garriga. Barcelona
- 2005 *De lluna a lluna*. Galeria N.O.+art. Girona
- 2006 *Arquitectures somiades*. Galeria N.O.+art. Girona
De porta a porta. Galeria N.O.+art. Girona
- 2007 *Premi Pintura Ciutat de Tremp*. Lleida
Premi Pintura Paco Merino. Granollers. Barcelona
- 2008 *Premi Ciutat de Tremp*. Lleida
Biennal Premi de pintura Tapiró. Museu d'Art Modern de Tarragona. Tarragona
28a edició del Premi de Pintura Vila de Cambrils
Premi Pintura Paco Merino. Granollers. Barcelona
- 2009 *XXV Premi de Pintura Internacional Homenatge a Leandre Cristòfol*. Lleida
- 2010 *Premi Ciutat de Tremp*. Lleida

Premi de Pintura Vilacasas. Barcelona
Premi de recerca Pictòrica de Salou. Tarragona
26è Premi de Pintura internacional Homenatge a Joaquim Puig Bayer. Lleida
2011 *Premi de Pintura XI Internacional Homenatge a Josep Pujol Bagaria.* Lleida
Premi Gaspar Camps d'Igualada
Premi de Pintura Paco Merino. Granollers
2012 *VII Biennal d'Art Riudebitlles*
3r Premi de Pintura Ceferino Olivé, Fundació Privada Reddis. Reus. Tarragona
2013 *Galeria Arauco.* Nüremberg
2014 *Premi de pintura Paco Merino.* Granollers. Barcelona
2015 *L'Ètica de les petites coses.* Escola Massana 85 anys. Museu del Disseny de Barcelona
Premi BBVA Ricard Camí. Terrassa. Barcelona
15è Premi Internacional de pintura Homenatge a Ernest Ibàñez Neach. Lleida

Premis i beques / Premios y becas

2007 Menció d'honor, *Premi Pintura Ciutat de Tremp.* Lleida
2009 2n premi en el 29è *Premi pintura Vila de Cambrils.* Tarragona
2010 Menció d'honor *Premi Ciutat de Tremp.* Lleida

SVANTJE BUŠHOFF

Neustadt in Holstein, Alemania, 1972

2003 Doctorat d'Audiovisuals, Universitat de Belles Arts. Dresden
1996-2001 Estudis a la Universitat de Belles Arts. Dresden
1993-1996 Aprenentatge d'enquadrernació

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2015 *Apropament al Forat.* Taller Antoni Alcàssar. Barcelona
2013 *Lauter Löcher - temps i forats.* La XinaArt. Barcelona
2012 *Des-construccions,* Sala Coma Estadella. Lleida
2008 *Estructuras y Silencios.* Espai Augustí Massana. Poble Espanyol. Barcelona
2003 *Dekonstruktionen,* Galerie für Junge Kunst, Staatsschauspiel. Dresden
2002 *Die schöne Müllerin.* Ortsamt Loschwitz. Dresden
1999 *Pintura.* Musikhochschule. Dresden

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *Contextile. Bienal de Arte Tèxtil Contemporanea.* Guimaraes. Portugal

4. Houdini Performance Festival. La Xina Art. Barcelona
2015 *Anonyme Zeichner.* Exposición Itenerante (Berlin, Roma, Braunschweig, Rüsselsheim)
2014 *Premi Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques.* Manacor. Mallorca
Bienal d'Art de Tarragona. Museu d'art Modern. Tarragona
2013 *Premi de Belles Arts Sant Jordi.* Bellpuig. Lleida
XI Bienal Pintor Laxeiro. Lalín. Pontevedra
Incubarte. Valencia
1ª Biennal d'Art Contemporani ExPort-ImPort Art. Tinglado 4. Tarragona
Basar del Xino: 9a Edición. La Xina Art. Barcelona
2012 *22 Premio Internacional de Gráfica Máximo Ramos.* Ferrol
Col·legi de Dissenyadors Gràfics. Barcelona
2011 *X Bienal Pintor Laxeiro.* Lalín. Pontevedra
2007 *V Certamen Internacional de Pintura de la Diputación de Castellón*
2006 *Bienal d'Art de Tarragona*
BIAM 06. Amposta
2003 *Paradise, sweet paradise.* Concordie. Dresden
Tallers oberts. Barcelona
2002 *Galerierundgang.* Galerie Krauss Erben. Dresden
Frühlingssalon. HfBK. Dresden
2001 *Situaciones.* Cuenca
Engel in der Stadt. Kreuzkirche Dresden
2000 *Ida y Vuelta.* Amb Frieda Wenzel. Sala de Exposiciones Facultad de Bellas Artes. Cuenca
1998 Internationales Holzbildhauersymposium. Marktneukirchen

Beques i premis / Becas y premios

2011 Beca de residència, CC Andratx. Mallorca
2010 Beca de residència, Centre d'Art la Rectoria. Sant Pere de Vilamajor. Barcelona

ALBERTO GIL CÁSEDAS

Zaragoza, 1991

2015 Máster en Producción e Investigación Artística, Universitat de Barcelona
2013 Grado en Bellas Artes, Universitat de Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *Premi de Pintura 2016 Barcelona.* Fundació Vila Casas. Can Framis. Museu de pintura contemporània. Barcelona

XXVII Premio de Arte Santa Isabel de Aragón, Reina de Portugal. Palacio de Sástago. Zaragoza*
SENSE CAPITAL/sin capital. Galeria Sicart. Vilafranca del Penedès. Barcelona
PASSE/IMPASSE. Blueproject Foundation. Barcelona*
Premi d'art contemporani Fundació Privada Reddis. Museu de Reus. Reus. Tarragona*
2015 *25 al quadrat.* Piramidon. Centre d'art contemporani. Barcelona
AQUÍ y AHORA. Les délinquants de l'inutile. Utopie. Galería Blanca Soto. Madrid
100x100. Galería A del Arte. Zaragoza
CALL_2015. Galería A del Arte. Zaragoza
Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty. Centre d'Art Tecla Sala. L'Hospitalet de Llobregat. Barcelona*
2014 *Triple Mortal.* La Capella. Barcelona
2013 *S/T'13.* Facultad de Bellas Artes. Barcelona*

Premis i beques / Premios y becas

2016 *XXVII Premio de Arte Santa Isabel de Aragón,* Reina de Portugal. Diputación de Zaragoza. Zaragoza (Seleccionado)
Premi de Pintura 2016 Barcelona. Fundació Vila Casas. Barcelona (Seleccionado)
Premi d'art contemporani Fundació Privada Reddis. Fundación Privada Reddis. Reus. Tarragona (Seleccionado)
2015 *Beca para la creación artística 2015-2016 Guasch Coranty.* Fundació privada d'Art. Barcelona
Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty. Guasch Coranty. Fundació privada d'Art. Barcelona (3º Premio)

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Fundació Guasch Coranty
Piramidon. Centre d'art contemporani

* Catálogo

MERCÈ HERNÁNDEZ

Sitges, 1981

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *IX Premi Salou de Recerca Pictòrica* -Memorial José Luis Rubio Sáez

2014 *Confluències* Joan Cabrer/Mercè Hernández. Galeria Trama. Barcelona
SWAB, International Contemporary Art Fair. Galeria Trama. Barcelona
Arts Libris. Galeria Trama. Arts Santa Mònica. Barcelona
2012 *XXVI Premi de Pintura Sanvisens.* Sitges
2011 *TOP.* Hangar Obert. Barcelona
La gran aventura. Can Felipa. Barcelona
Premi de Pintura Torres García-Ciutat de Mataró
Premi Miquel Viladrich. Ajuntament de Torrelameu. Lleida
Wallpaper. Galeria A&D. Barcelona
2010 *Se Busca.* Auditori Macba. Barcelona
*TOP.*Hangar Obert. Barcelona
Notebook. Galeria KKB. Barcelona
XVII Biennal d'Art Contemporani Català. Itinerant per Catalunya
2009 *Art←30.* U.C.M. Facultad de Bellas Artes. Madrid
Art←30, Sala Parés. Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

2011 Residència a Hangar. Centre de Producció d'Arts Visuals. Barcelona
2010 *Biennal d'Art Contemporani Català.* Museu de Sant Cugat. Sant Cugat del Vallès
Residència a Hangar. Centre de Producció d'Arts Visuals. Barcelona
2009 *Art←30.* Sala Parés. Barcelona
Residència a Hangar. Centre de Producció d'Arts Visuals. Barcelona

Obra en les col·leccions / Obra en las colecciones

Banc Sabadell
Mèmora
European Board of Radiology (EBR)

ÈLIA LLACH

Barcelona, 1976

DEA Belles Arts. Pintura en l'era digital. Universitat de Barcelona
Llicenciada en Belles Arts. Universitat de Barcelona

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2016 *Soroll.* (Amb Ian Waelder). Ana Mas Projects. L'Hospitalet. Comissari, Frederic Montornés
2013 *La respiració del traç.* Galeria Esther Montoriol. Barcelona

2011 *I en un cluc d'ulls has conquerit els cims.*
Dins el cicle "Catedrals a la Capella", comissariada per Joana Hurtado Matheu. Capella de Sant Roc. Valls. Tarragona (Catàleg)

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *Lenguaje Esférico.* Dosmilvacas. Ponferrada. Comissària, Pilar Bonet

2015 *Premi de Pintura Guasch-Coranty.* Tecla Sala. L'Hospitalet

Premi de Pintura Torres García – Ciutat de Mataró Sintonies. Col·laboració de text per a gravació sonora. Experimentem amb l'Art

2014 *DelicArtesen.* Galeria Esther Montoriol. Barcelona

Premi de Pintura Francesc Gimeno. Museu de Tortosa

2013 *Biennal de Valls.* Tarragona

Delicartessen. Galeria Esther Montoriol

2012 *Premi de Pintura Internacional Fundació Guasch Coranty.* Barcelona

2011 *IV Premi de Pintura Torres García Ciutat de Mataró.* Barcelona

2010 *VI Premi d'Investigació Pictòrica de Salou.* Tarragona

Premi de Pintura Internacional Fundació Guasch Coranty. Barcelona

Premi de Pintura Fundació Vila Casas. Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

2015 *Premi de Pintura Internacional Fundació Guasch-Coranty.* Barcelona. Seleccionada

Premi de Pintura Torres-García Ciutat de Mataró. Mataró. Seleccionada

2014 *Premi de Pintura Francesc Gimeno.* Tortosa. Tarragona. Seleccionada

2013 *Biennal de Valls.* Tarragona. Seleccionada

2012 *Premi de Pintura Internacional Fundación Guasch-Coranty.* Barcelona. Seleccionada

2011 *Premi de Pintura Torres García Ciutat de Mataró.* Barcelona. Seleccionada

2010 *Premi Investigació Pictòrica de Salou.* Tarragona. Seleccionada

Premi de Pintura Internacional Fundació Guasch Coranty. Barcelona. Seleccionada

2010 *Premi de Pintura Fundació Vila Casas.* Barcelona. Finalista

2000 Beca Patrimonio. Universitat de Barcelona

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Universitat de Barcelona i col·leccions privades

JAN MONCLÚS

Lleida, 1987

2015 *Fragments in-actuals.* Taller con Alejandra Riera. Experimentem amb l'Art. Barcelona

Repetició i diferencia. Taller con Oriol Vilanova. DAFO/ La Panera. Lleida

2014 Master en Producción e Investigación Artística, Universitat de Barcelona

Sacsejar la Mirada. Col·loqui per una exposició con Mercedes Mangrané. El Prat

2013 *Simposio Internacional Topografías de lo invisible.* Universitat de Barcelona, Barcelona

2012 Licenciatura en Bellas Artes. Universitat de Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *Grande y Felicísima Armada.* Yiri Arts. Taiwan

Desdecirse (con Clara Sánchez Sala) comisariada por Carlos Copertone. Galería ómás1. Madrid

25 Aniversario ABC Cultural. Arco. Madrid

2015 Artistas Residentes Nau Estruch. Campanar de Sant Fèlix, Sabadell

Biennal de Valls - Premi Guasch Coranty. Museu de Valls. Valls

Young talents in Contemporary Art III. Alejandro Gallery. Barcelona

Saccejar la mirada. Sala d'Art Josep Bages. El Prat de Llobregat

2014 *No Mistakes, just happy accidents.* Galeria Untitled BCN. Barcelona

Art←30BS, Sala Parés y Galeria Trama. Barcelona*

Exposición Beca de pintura Palacio de Quintanar. Casa de la Alhóndiga. Segovia*

Artificialia. Cyan Gallery. Barcelona

INterLandaje BCN:DDORF. Hangar Sala polivalent. Barcelona

BCN-Ausstellung. KUNST IM HAFEN. Düsseldorf

2013 *PictoBCN 2013.* Hangar. Barcelona

A4. Galeria Untitled BCN. Barcelona

2012 *Setba Jove.* Galeria Setba. Barcelona

Stripart. Centre Cívic Guinardó. Barcelona*

2010 *Classes de memòria.* Sala d'Art Jove. Barcelona

*Catàlogo

Premis i beques / Premios y becas

2015 *Biennal de Valls* (Seleccionado)

V Encontro de Artistas Novos. Cidade da Cultura. Santiago de Compostela

Artista Residente en Nau Estruch. Sabadell

2014 Beca de *Pintores Pensionados.* Segovia

Curso de Pintores Pensionados. Segovia (2º Premio)

Art←30, Sala Parés - Galeria Trama (Seleccionado)

2012 *Concurs de Pintura Passeig de Sant Joan* (Accésit)

IVAN MORALES

Girona, 1990

Llicenciatura de Belles Arts a la Universitat de Barcelona

Màster en Producció i Recerca Artística de la Facultat de Belles Arts de Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *Biennal d'Art Contemporani Català.* Itinerant

Exposició col·lectiva a Fabra i Coats, dins el programa de *CoHabitat*.

Subtròpics Mutants, amb Francesc Ruiz i Manuel Christoph Horn, al Castell de Benedormiens. Castell d'Aro

2015 Exposició col·lectiva a *Ingràvid, Festival de Cultura Contemporània de l'Empordà*

2014 *Festival Pepe Sales,* exposició col·lectiva al Centre Cultural La Mercè de Girona

Premis i beques / Premios y becas

2016 *Biennal d'Art Contemporani Català.* Sant Cugat del Vallès

2015 Menció d'honor a *Ingràvid, Festival de Cultura Contemporània de l'Empordà*

2014 Preseleccionat a la convocatòria *Conexiones Improbables.* Bòlit. Centre d'Art Contemporani. Girona

ÒSCAR PADILLA

Barcelona, 1977

2012 Doctor en Belles Arts. Estudis avançats en Produccions artístiques. Facultat de Belles Arts, Universitat de Barcelona

2009 Màster en Produccions artístiques i recerca. Facultat de Belles Arts, Universitat de Barcelona

2007 Llicenciatura en Belles Arts. Facultat de Belles Arts, Universitat de Barcelona

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2016 *WAIT.* Galeria Balaguer. Barcelona

Verd. Espai Colona. Barcelona

2012 *La invisibilitat del sentit.* Fundació Suñol. Barcelona

2010 *Erewhon.* Galeria Art&Design. Barcelona

2008 *Cosmos3.0.* Sala L'Estruch. Sabadell

2007 *Esllavissament.* Galeria ARTGN. Tarragona

Cosmos1.0. Cicle "Projeccions", a cura d'Àlex Mitrani. Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 *XIV Premi de Pintura Francesc Gimeno.* Museu de Tortosa. Tortosa

2014 *SWAB Barcelona.* Galeria Alejandrogallery. Barcelona

Art Copenhagen. Galeria Alejandrogallery. Copenhagen

2013 *PictoBcn.* Hangar Centre de Producció. Barcelona

2012 *Arquitectures Metafòriques.* Universitat de Barcelona

2010 *Contextos Intermèdia.* Centre Cultural Metropolità

Tecla Sala. L'Hospitalet de Llobregat

La Mútua de Granollers. Centre Cultural de la Mútua de Granollers

2009 *FIART.* Galeria ARTGN. Vigo

2008 *ART←30.* Sala Parés. Barcelona

XII Biennal de Pintura Jove. Galeria Anquin's. Reus

III Mostra Giovani & Artisti. Cambra de comerç de Sàsser. Sardenya

Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty. Centre Cultural Metropolità Tecla Sala. L'Hospitalet de Llobregat

2007 *49 Premi a la Pintura Jove.* Sala Parés. Barcelona

Premis Fivars Pintors Novells. Galeria Fivars. Alacant

2n Premi de Pintura "Torres García-Ciutat de Mataró". Sala d'Exposicions Caixa Laietana. Mataró

Goldener Kentaur Award. Kunstlerhaus. Munich

2006 *Biennal d'Art Contemporani Català.* Galeria Canals. Itinerant per Catalunya i Andorra

Sense Títol 06. Universitat de Barcelona

Postura. Casa Elizalde. Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

2010 *La Mútua de Granollers.* Centre Cultural de la Mútua de Granollers (Finalista)

2008 *ART←30.* Sala Parés. Barcelona (Finalista)

XII Biennal de Pintura Jove. Galeria Anquin's. Reus (Finalista)

III Mostra Giovani & Artisti. Cambra de comerç de Sassari. Sardenya (Finalista)

Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty. Centre Cultural Metropolità Tecla Sala (Finalista)

Residències d'investigació a l'Estruch.

Ajuntament de Sabadell (finançament d'una residència

i de la producció per a un projecte d'investigació artística]
Borsa de viatge Amigó Cuyàs, Fundació Amigó Cuyàs (finançament d'un projecte d'investigació artística a la ciutat de Berlín)
2007 49 Premi a la Pintura Jove. Sala Parés. Barcelona (Finalista)
Premis Fivars Pintors Novells. Galeria Fivars. Alacant (Finalista)
2n Premi de Pintura Torres García-Ciutat de Mataró. Sala d'Exposicions Caixa Laietana. Mataró (Finalista)
Goldener Kentaur Award. Kunstlerhaus. Munich (Finalista)

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Fundació Suñol
Fundació Amigó Cuyàs
Fundació Banc Sabadell
Fundació Memora de Barcelona
Galeria Balaguer
Galeria Art&Design
Galeria ARTGN
Museu d'Art Modern de Sabadell
Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona

ALBERT PINYA

Palma de Mallorca, 1985

2003 Ingressa y abandona la Academia de Bellas Artes de Valencia el mismo año.

Exposicions individuals /Exposiciones Individuales

2016 Lichtspektrum. Refracció, propagació i reflexió (física) sobre la trilogia Tots els Sepulcres de Jaume C. Pons Alorda. 19º Hausacher Leselenz. Hausach. Schwarzwald. Alemanya
2015 Proud to be a painter. Galleria Allegra Ravizza. Lugano. Suïça*
Food (R)evolution. Des teu pa en faràs sopes. Instituto Cervantes. Milán. Itàlia* Instituto Cervantes. Berlín. Alemanya*
Draft Art. En col·laboració amb Àngel Terron. Edicions 6a Obra Gràfica. Palma de Mallorca*
2014 Hijos de la Garmonbozia. Espacio Frágil. Madrid
2013 Tácticas de Contraataque. Fin del juego. El ultimátum del Héroe contemporáneo. Galería Alegría. Madrid
2012 RolePlay Colonial. En col·laboració amb Robert

Gutiérrez. Zona Base. Casal Solleric. Palma de Mallorca*
2011 Belén nº13. Acciones y ejercicios entorno al nacimiento de Jesucristo. Museo Can Marquès. Palma de Mallorca*
Pinto, luego existo. Capítulo 13. El dramaturgo y el clown. Allegra Ravizza Art Project. Milán. Itàlia*
2010 Entre la obra gráfica y la obra trágica: El resplandor de la inmundicia. Galería Ferran Cano. Palma de Mallorca*
Tragicomedia y decadencia. Pinya comes home. AMT- Torri & Geminian. Milán. Itàlia
2009 Pinya è un milanese. Galería Ferran Cano. Barcelona
2008 Solo Pinya. Alberto Matteo Torri - AMT Gallery. Milán. Itàlia*
2007 Happy Hour. Círculo de Bellas Artes. Casal Balaguer. Palma de Mallorca*

Exposicions col·lectives /Exposiciones Colectivas:

2016 Postcards from the edge. Sikkema Jenkins & Co. Nueva York. USA
Premio Ciutat de Palma Antoni Gelabert. Casal Solleric. Palma de Mallorca*
2015 Visto y no visto. Coleccionismo y Arte Contemporáneo en Mallorca. Programa coleccionistas Estampa. Matadero. Madrid
My name is Pig, Black Pig. En col·laboració amb María Solivellas. Berlin Food Art Week. Cooks Connection curated by Entretempo Kitchen Gallery. Berlín. Alemanya
Tabula Rasa. Hilvaria Studio's. Foundation Kunst. Hilvarenbeek. Països Baixos
III Premio Francisco Bernareggi Artes Visuales. Ses Cases Noves. Santanyí. Mallorca
2014 Don't play at school. Maurizio Caldirola Arte Contemporanea. Monza. Itàlia
Hybrid Identities. International Experimental Video Art Festival. MECA. Almería
Hidden Rooms. Venice International Video Art and Performance Festival. Palazzo Ca' Zanardi. Venècia. Itàlia
7x114x146. Galería Liebre. Madrid
Tabula Rasa. Es Baluard. Museo de Arte Contemporáneo. Palma de Mallorca
Muu Galleria. Helsinki. Finlàndia*
2013 High Society. Centro Cultural Contemporáneo Pelaires. Palma de Mallorca*
Constellations. Blanc Gallery. Manila. Filipinas

Tots som putes. Un any d'art i mamades. Sala Pelaires. Palma de Mallorca
Lost in chaos. Palazzo delle Stelline. Milán. Itàlia
Arte in Sarpi. Spazio Annunciata. Milán. Itàlia
Scusate il Disturbo IV. Palazzo Isimbardi. Milán. Itàlia*
I Premio Francisco Bernareggi Artes Visuales. Ses Cases Noves. Santanyí. Mallorca
DIN A33. Louis 21. Palma de Mallorca
2012 Forte Piano. Le forme del suono. Auditorium Parco della Musica. Roma. Itàlia
007: New Bond Street. Galleria Federica Ghizzoni. Milán. Itàlia*
Scusate il Disturbo III. Palazzo Isimbardi. Milán. Itàlia*
Lenguajes Anexos. En col·laboració amb Rafa Forteza. Edicions 6a Obra Gràfica. Palma de Mallorca
2011 Premio XVIII Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques. Torre de Ses Puntes. Manacor. Mallorca*
Melià de Mar Art Projects. En col·laboració amb La Caja Blanca. Palma de Mallorca
2010 Els límits de la figuració. Fons d'art contemporani del Consell de Mallorca. Revisió I. Museo Krekovic. Palma de Mallorca*
2009 Art Report. Fundación Centro Cultural Sa Nostra. Palma de Mallorca*
LOOP. Festival de Videoarte. En col·laboració amb la Galería Ferran Cano. Barcelona*
IlusionArte. Fundación Francisco Godia. Barcelona*
2008 History repeats itself. MUDIMAdrie. Galerie Gianluca Ranzi. Amèrès. Bèlgica
Disegni. Alberto Matteo Torri-AMT gallery. Milán. Itàlia
Nou Espai. Galería Ferran Cano. Barcelona
Premio XV Ciutat de Manacor d'Arts Plàstiques. Torre de Ses Puntes. Manacor. Mallorca*
VIII Certamen Internacional de Pintura Joven. Fundación Barceló. Palma de Mallorca

Premis i beques / Premios y becas

2014 Premio AECA per la millor obra de un artista espanyol viu representado en ARCOmadrid
2011 Menció de Honor Premio XVIII Ciutat de Manacor. Torre de Ses Puntes Manacor. Mallorca
2007 Primer Premio Art Jove, Artes Visuales. Ses Voltes. Palma de Mallorca

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Ayuntamiento de Hausach. Schwarzwald. Alemanya
Ayuntamiento de Palma de Mallorca
Consell de Mallorca
*catàlegs/libros

EDGAR PLANS

Madrid, 1977

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2016 Mobile Ideas 2.0. Galería Marita Segovia. Madrid
2015 Mobile Ideas. Galería Cornión. Gijón
Mobile Ideas. Galería Miquel Alzueta Casadells. Girona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 ArtMadrid. Stand Galería Miquel Alzueta y Stand Marita Segovia
Affordable ArtFair Brussels. Stand Galería Miquel Alzueta
ArtParis. Stand Galería Miquel Alzueta
ArtBreda. Stand Galería Miquel Alzueta
London Art Fair. Stand Marita Segovia
2015 ArtMadrid. Stand Galería Miquel Alzueta
Artbrussels, Stand Miquel Alzueta y Stand Marita Segovia
Estampa. Feria de arte contemporaneo. Stand Galería Marita Segovia. Madrid
Nit de L'Art 15. Galería Veintinueve. Palma de Mallorca
2014 Affordable Art Fair Battersea Londres. Stand Marita Segovia
2013 Stanza Art Fair, Saatchi and Saatchi. Stand Marita Segovia. Londres
Affordable Art Fair Londres. Stand Marita Segovia
ArtMadrid. Stand Marita Segovia

Premis i beques / Premios y becas

2015 Finalista VI Premio Bienal de Pintura Torres García - Ciutat de Mataró.
Finalista XV Premio internacional de pintura Miquel Viladrich. Girona
2007 Premio Internacional IX Convocatoria Luis Adelantado. Valencia
Premio adquisició Certamen Nacional Casa Consuelo
2005 Tercer premio Certamen Nacional de Pintura Casimiro Baragaña
Primer premio Certamen Nacional de Pintura de Villaviciosa
Premio adquisició Bienal de Pintura Torres García - Ciutat de Mataró.

JAVIER PRÉTEL
Barcelona, 1981

2013 Màster en Produccions Artístiques i Recerca.
Universitat de Barcelona

2011 Llicenciatura en Belles Arts. Universitat de Barcelona

Exposicions individuals / Exposiciones individuales
2015 Pintures – TFM. Centre d’art el Marçó vell. Centelles

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2016 XX Biennal d’Art Contemporani Català. Centre d’Art Maristany. Sant Cugat del Vallès

2015 4t Concurs de pintura Humet-Saula. Ajuntament Vell. Calella

Il Biennal d’art jove. Acadèmia de Belles Arts de Sabadell Fundació Privada

2014 LXXII Premi Centelles de Pintura. Centre d’art el Marçó vell. Centelles

2012 Mar de fons. Joves seleccionats a la col·lectiva de Sant Lluc 2011. Ca l’Arenas. Mataró

2011 Col·lectiva de Sant Lluc. Ateneu Caixa Laietana. Mataró

4t Premi de Pintura Torres García – Ciutat de Mataró. Sala d’Exposicions Caixa Laietana. Mataró

9è Premi Climent Muncunill Roca per a Artistes Joves. ESPAI 7. Centre Cultural el Casino. Manresa

2010 Sense Títol’10. Universitat de Barcelona

XXXII Certamen d’Arts Plàstiques i Visuals Vila de Binissalem. Casal de Cultura de Can Gelabert. Binissalem. Illes Balears

XXIV Concurs de Pintura Sanvisens. Edifici Miramar. Sitges

2009 XXIII Concurs de Pintura Sanvisens. Edifici Miramar. Sitges

Premis i beques / Premis i beques
2014 LXXII Premi Centelles de Pintura (1r premi)

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones
Centre d’art el Marçó vell. Centelles

ANA SÁNCHEZ
Salamanca, 1964

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2012 En relieve. Galería Astarté. Madrid

2010 Galería ARTGN. Tarragona

2009 Reflexiones. Palacio Pimentel. Valladolid

2008 Sala Luís Garay. Murcia

2007 Galería Ángeles Baños. Badajoz

2006 De palabras. Galería Raquel Ponce. Madrid

2004 Museo de Arte Moderno. Tarragona

2003 Entre líneas. Galería Raquel Ponce. Madrid

2001 Casa de Velázquez. Madrid

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2015 ES/UM Espacio para el Arte. Exposición del Fondo patrimonial de la Universidad. Murcia

2013 Inside-out, 5 colecciones. Galería Astarté. Madrid

2009 Feria Internacional de Arte Contemporáneo FIART. Valencia

2008 Feria de Arte Contemporáneo CIRCA. Puerto Rico

2007 Feria de Arte Contemporáneo ARCO. Galería Raquel Ponce. Madrid

Feria de Arte Contemporáneo VALENCIA-ART

Museo Arte Contemporáneo. Esteban Vicente. Segovia

2006 Feria de arte Contemporáneo ARCO. Galería R. Ponce. Madrid

Feria de arte Contemporáneo FORO SUR. Cáceres. Galería Ángeles Baños

2005 Feria de Arte Contemporáneo ARCO. Galería Raquel Ponce. Madrid

2004 Museo Goya. Castres. Francia

Museo Contemporáneo de Elche. Alicante

2003 Museo Villa Lemot. Getigne. Francia

2002 Feria de grabado contemporáneo ESTAMPA. Madrid. Galería Espace Cardin. París

2001 Feria de arte Contemporáneo ARCO, stand ABC. Madrid

Premis i beques / Premios y becas

2016 Menció Especial XXIX Certamen de Pintura Sant Marçal. Marratxí. Islas Baleares

2010 Premio de Creación Artística de la Comunidad de Madrid

2009 Primer premio Certamen de pintura Concello de Cambre. A Coruña

2008 Beca residencia artística en México FONCA. México

Premio-Adquisición Bienal de Artes Plásticas Rafael Botí. Córdoba

2006 Beca Fundación Valparaíso. Almería

2005 Primer premio, Premio Artes Plásticas Villa de Rota. Cádiz

2004 Premio-adquisición VII Certamen de Pintura Aitor Urdangarín. Vitoria

Primer premio de Pintura Ibercaja. La Rioja

Primer premio de pintura Salon de Arte. Ciudad de

Puerto Llano. Ciudad Real

Primer premio, VI Premio Nacional de Pintura Honda. La Garriga. Barcelona

2003 Premio-Adquisición Bienal de Artes Plásticas Rafael Botí. Córdoba

Premio-Adquisición Premio Internacional de Pintura Eugenio Hermoso. Badajoz

2002 Primer premio Biennal d’Art de la Diputació de Tarragona. Tarragona

Premio Doménico Greco. XVII Bienal del Tajo. Toledo

2001 Premio-Adquisición Exposición Internacional de Artes Plásticas. Ayuntamiento de Valdepeñas

Mención de honor, Premio ABC de pintura

2000 Premio Focus Abengoa. Fundación Fondo de Cultura. Sevilla

Beca Casa Velázquez. Ayuntamiento de Valencia. Madrid

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Colección de Arte Contemporáneo. Embajada de España en Tokio. Japón

Museu d’Art Modern de la Diputació de Tarragona

Casa de Velázquez. Madrid

Palacio de Exposiciones y Congresos. Madrid

Colección de Grabado. Biblioteca Nacional. Madrid

Museo Español Arte Contemporáneo. Madrid

Ministerio Medio Ambiente. Madrid

Academia de España. Roma

Ministerio de Asuntos Exteriores. Madrid

Colección Fundación Fondo de Cultura. Sevilla

Colección Fundación Colegio del Rey. Madrid

Colección Fundación Actilibre. Estampa. Madrid

Colección Colegio de los diputados. Madrid

